

Sygn. akt II K 417/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Elżbieta Domagalska

Protokolant – sekr. Anna Rogojsza, p.o. sekr. Sylwia Laskowska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w K.Dariusza Piotrowskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 07.02.2018r., 12.03.2018r., 11.04.2018r., 16.05.2018r. sprawy

A. T.

syna P. i E. zd. M.

ur. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

W dniu 11 maja 2017 r. w S. gmina G., w ruchu lądowym, na drodze krajowej (...), prowadził pojazd mechaniczny, tj. samochód osobowy marki A. R. A. G. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości ze stężeniem alkoholu we krwi wynoszącym około 0,89‰,

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

1. Oskarżonego **A. T.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym, że prowadził on pojazd mechaniczny na drodze gminnej oraz drodze krajowej (...) i za to na podstawie art. 178a§1 kk w zw. z art. 33§1 i 3 kk skazuje go na karę grzywny w wymiarze 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 30 (trzydzieści) złotych.
2. Na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzy) lat.
3. Na podstawie art. 63§4 kk na poczet orzeczonego w pkt 2 wyroku środka karnego zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 12 lipca 2017r.
4. Na podstawie art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych.
5. Na podstawie art. 627 kpk oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983r. Nr 49 poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty sądowej oraz pozostałe koszty sądowe w kwocie 1.891,12 (jeden tysiąc osiemset dziewięćdziesiąt jeden 12/100) złotych.

Sygn. akt IIK 417/17

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 maja 2017r. drogą krajową (...) od strony G. do W. samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...) jechał F. R. i z nim jako pasażerowie I. A., Z. S. i P. C.. Około godziny 17:30 kiedy samochód ten jadący drogą z pierwszeństwem przejazdu znajdował się w S. gm. G., z drogi gminnej podporządkowanej wyjechał na drogę tę samochód osobowy A. R. A. G. o nr rej. (...), którym kierował A. T. i doszło do zderzenia tych pojazdów. A. T. był wówczas w stanie nietrzeźwości wynoszącym około 0,89 promila. Zdarzenie drogowe zaobserwował znajdujący się w pobliżu funkcjonariusz KPP w G. K. R., o czym niezwłocznie zawiadomił dyżurnego KPP w G. i wkrótce na miejsce zdarzenia przybył patrol ruchu drogowego. A. T. został następnie zawieszony do Szpitala (...), gdzie pobrano od niego próbki krwi celem poddania ich badaniu na zawartość alkoholu etylowego.

A. T. nie był wcześniej karany za przestępstwa.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania świadków K. R. k.151, 22-24, 68-69, F. R. k.152, 26-28, 97-98, Z. S. k.152v, 34-36, 101-102, J. S. k.152v-153, 38-39, I. A. k.153-153v, 30-32, 99-100, W. K. k.162-163, P. C. k.163-163v, A. K. k.197-197v, sprawozdanie z badania na zawartość alkoholu etylowego wraz z protokołami pobrania krwi k.15-18, protokoły oględzin pojazdów k.3-4, opinię sądowo-lekarską k.87-89, informację z K. k.63, 183.

Oskarżony A. T. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu (k.150v, 52-54, 94-95). Utrzymywał, że samochód prowadził będąc trzeźwym i dopiero po kolizji wypił w krzakach alkohol w postaci nalewki zrobionej na spirytusie i rozrobionej colą.

Sąd tym wyjaśnieniom nie dał wiary, albowiem przeczy im zebrany w sprawie materiał dowodowy.

Za wiarygodne uznano zeznania świadków K. R., F. R., Z. S., J. S., I. A., W. K., P. C. i A. K.. Jak wynika z ich relacji oskarżony był na miejscu zdarzenia stale obserwowany, nawet wówczas kiedy udał się w krzaki i nie spożywał on po zdarzeniu żadnego napoju. Zeznania tych świadków były spójne, logiczne, korespondowały ze sobą i nie zawierały żadnych treści wskazujących na ich nieszczerść.

Odnosnie zeznań świadka M. D. (k.198-199) to wskazywany przez niego fakt, że nie widział on oskarżonego kiedy był w krzakach, w żaden sposób nie podważa wiarygodności zeznań innych, wyżej wskazanych świadków, którzy byli wówczas na miejscu zdarzenia stojąc w różnych miejscach i widzieli co oskarżony robił w tych krzakach. Zapewniali oni, iż oskarżony nie spożywał tam żadnego napoju i był cały czas widoczny, bo krzaki te nie były wysokie. Świadek M. D. podał, że krzaki te były wysokie, a funkcjonariusz Policji K. R. znajdował się wówczas od oskarżonego w odległości około 20-30 metrów. Powyższe pozostaje w oczywistej sprzeczności z zeznaniami świadka K. R. jak i innych świadków, którzy byli wówczas na miejscu i obserwowali oskarżonego. W ocenie Sądu zeznania świadka M. D. w tej części były nieszczerze i złożone z intencją obrony oskarżonego przed odpowiedzialnością karną.

Zebrane w sprawie dokumenty, w szczególności sprawozdanie z przeprowadzonego badania na zawartość alkoholu etylowego we krwi oskarżonego i protokoły pobrania krwi, zostały sporządzone przez uprawnione podmioty i nie budzą żadnych zastrzeżeń.

Z opinii biegłego lekarza medycyny sądowej B. Z. wynika, iż oskarżony w chwili prowadzenia pojazdu był w stanie nietrzeźwości wynoszącym około 0,89 promila (k.87-89).

Z opinii biegłych psychiatrów T. H. i J. K. wynika, że oskarżony nie cierpi na chorobę psychiczną ani upośledzenie umysłowe i w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał w pełni zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem (k.106-107).

Obie opinie zostały wydane przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę w swej dziedzinie, są jasne, pełne i nie budzą żadnych wątpliwości.

Jak wykazało postępowanie dowodowe, A. T. w dniu 11 maja 2017r. w S. gmina G., w ruchu lądowym na drodze gminnej i drodze krajowej (...) prowadził pojazd mechaniczny, tj. samochód osobowy marki A. R. A. G. o nr rej. (...) znajdując się

w stanie nietrzeźwości ze stężeniem alkoholu we krwi wynoszącym około 0,89 promila. Zachowaniem tym wyczerpał on znamiona przestępstwa z art. 178a§1 kk, którego istota polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości. W rozumieniu art. 115§16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. A zatem już sam tylko fakt kierowania pojazdem mechanicznym w takim stanie pociąga za sobą wypełnienie znamion przestępstwa, chociażby pojazd był prowadzony całkowicie prawidłowo, sprawca nie naruszył żadnej innej zasady bezpieczeństwa w ruchu i nie spowodował konkretnego niebezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony dopuścił się tego czynu z winy umyślnej. Jest on osobą dorosłą i poczytalną, więc w pełni zdawał sobie sprawę ze swego zachowania.

Wymierzając oskarżonemu karę i środki karne Sąd miał na uwadze dyrektywy określone w art. 53§1 i §2 kk i baczyl, by dolegliwości z nich wynikające nie przekraczały stopnia winy sprawcy, a jednocześnie uwzględniały stopień społecznej szkodliwości czynu. Za surowym ukaraniem przemawiał fakt, iż oskarżony dopuścił się tego czynu bez żadnego zasługującego na jakiegokolwiek usprawiedliwienie powodu. Ponadto kierując w stanie nietrzeźwości pojazdem złamał on podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Prowadząc pojazd w takim stanie stwarzał on zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego. Na korzyść sprawcy uwzględniono, że wiedzie ustabilizowany tryb życia i jest osobą dotychczas nie karaną za przestępstwa. Wymierzając karę i środki karne uwzględniono też stopień nietrzeźwości oskarżonego. Mając na uwadze wszystkie te okoliczności Sąd uznał, iż kara grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych przy przyjęciu stawki dziennej za równą kwocie 30 zł jest wystarczająca dla osiągnięcia wobec sprawcy celu wychowawczego i zapobiegawczego. Ustalenia wysokości stawki dziennej dokonano z uwzględnieniem warunków osobistych, majątkowych i zarobkowych oskarżonego.

Zgodnie z treścią art. 42§2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. W ocenie Sądu wyeliminowanie oskarżonego jako kierowcy pojazdów mechanicznych na wyżej wskazany okres jest wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celu tego środka karnego.

Na podstawie art. 63§4 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania jego prawa jazdy od dnia 12 lipca 2017r.

Zgodnie z treścią art. 43a§2 kk orzeczono nadto środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000 zł.

O kosztach orzeczono stosownie do art. 627 kpk oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).